

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swćibny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłał
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ól khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kíž Bóh poda,
Wokřew će. P

• Sserbske njedźeliske lopjeno. •

W Budyschinje, 9. novembra 1924.

Čiřčez a nakład Smolerjez knihčiřčezěrnje a kniharńje sap. družšt. s wobm. ruř. w Budyschinje.
Wulhadźa lóždu šobotu a plačzi na měřaz 15 šlotych pjenjeřtow.

21. njedźela wo šw. Trojizy.

Matth. 12, 46—50.

Kak husto maja šnješowe šłowa na přeni wošomik sa naž něšcto džitwne! Runje je Jesuř s farisejskimi wotrachnował. Še krutej ruku je tymle ludakam wobliczo wotkrył: „Wy jeřčezěrjowa šchlachta, kak móžecze wy šcto dobre řeczecz, dokelž wy šli jeze?“ Kak rořnje na njeho pohladachu! Šdyž móhće hidyšpotne woczi moricž, potom by pošledni džerń jeho žiwjenja tu był.

Nadobo šo muž pšes čzřjody čziřčezzi a jemu pšitwola: „Tvoja macz a twoji bratsja steja wonkach a chzedza s tobu porēczeč.“ Njebě to kaž šłoncžna pruha wořjedž čzornych mřočelow? Běchu, kaž Markus powěda, še starořcze wo njeho pšiššli. Wořjedž hidy a rořhorjenořcze wutrobny, kiž w starořczi ša njeho šlapaja: maczeř, bratsja!

Wěřcze je jařne wjeřele pšes jeho wobliczo šcto? Tola našy ewangelij powěda, šo je křucze a wóřje s jeho erta šaklinčalo: „Šcto je moja macz? A kotři šu moji bratsja?“ A wu pšestřejo šwoju ruku na šwojich wučzobnikow džeřche: „Šlajcze, či šu moja macz a moji bratsja.“ Šaj njeplačzi jemu to ničzo, šo šwójbje pšiššluřcha? Boži porjad, — a to je tola šwójba — nima ša njeho žanu wařnořcž? Je Ignaz s Loyola, šakožer ješuitiřkeho řjada, teho šnješa prawje řošumik, hdyž wot šobuřtatow šwojeho řjada žada, šo maja nana a macz, domišnu a wóřzny kraj šabycž? Nišdy na nišdy! Ženje njeje tón šnješ še šwojatyšmi šwojastyšmi šwójby řšchařł. Nad jeho mlodyšmi řetami šteja te šłowa: „Běřche jimaj poddany.“ A jeho pošlednja hođina nam najřjeřřche wobřwědčenje jeho šynowřkeje lubořcze dawa, hdyž šwoju maczeř šanej ša čzaž žiwjenja dowěri: „Šlej,

to je twój šyn, šlej, to je twoja macz.“ Ženje njedařche šwojim na lubořczi a šwěrnnořczi tradacž. Ale to šo wě, njeje tež ženje šanjelčal, šo njeje špokojom, hdyž jemu šwonkownje pšiššluřchesch. Doreč njeje, jeho mjeno njecž. Wot šnutřštowneho šjednocženřtwa s nim wřšitko wotwiřuje. Tuž s našeho dženkřniřcheho tekřta řhutne prařchenje na naše šwědomnje wurořcze:

S š l u ř c h e ř c h d o J e ř u ř o w e h o p ř c h e ř c z e ř l ř t w a ?

Nařch tekřt nam poľaže:

jeho šnamjo a jeho šlubjenje.

1. „A wón pšestře šwoju ruku na šwojich wučzobnikow a džeřche: Šlajcze, či šu moja macz a moji bratsja.“ Tam pšed nim ředžachu, kiž njeběchu wořobni po čžele, čžeřčeni na šwěcze, wučženi, bohaczi, řdželani, ale muřojo s luda, s mořlatymaj ruřtomaj a w hrubych drařtach. Šajke družřtvo ša teho, kiž jako šapóřkřanz najwřřchšcheho, jako šyn Boži pšišřidže! Řybařkow a přjedatowřchich žłonřkow bě řebi wuřwolřk. Šim titul dořtojnořcž da, porńjo kotřeřž wřšitka čžłowřřka čžeřcž a pšcha wobłědnjeř: „Moji bratsja!“

Šcto drje jim w jeho wocžomaj tajku wařnořcž a dořtojnořcž dawa? „Šctož wolu čžini mořeho Wóřza, kiž je w njebjeřach, tón je mój bratr, šotra a macz!“ To je rořřudžaze: Čžinřja wolu njebjeřkeho Wóřza. Njeřřuwaja wjazy w ščerořkej řežy šwěta, šo njeshubja wjazy we wězach tejele řemje, ale řnaja jenož jedyn nadawřk, kotřňž maja dopjelnicž, jenož jedyn wotřřkřjeny řónz, wo kotřňž maja šo přozowacž: wolu njebjeřkeho Wóřza.

Šcto Wóřz čže? Tak je Bóh šwěť lubowal, šo je šwojeho jeničžkeho narodženeho šyna dař, šo bychu wřšitřy, kiž do njeho wěřja, řhubjeni njebyli, ale wěcžne žiwjenje měli. To wón čže,

Jo bychmy s zbytek wutrobu do Božeho hyna wěřili a sa nim k-
džili. Wuczobnizy su to cžinili. Jako Ješuŝ jich powoła, njejŝu
ŝo spjeczowali a khomdžili. Pětr a Sandrij, Jakub a Jan ŝwoje
ŝpěče a Matthej ŝwoju zlonjernju wopuŝchčiwŝi sa nim k-
džachu. Eswojemu dotalnemu žiwjenju božemje prajachu. Eso
njeprafchachu: Šhto drusy cžinja? Njelicžachu: Šhto dhrbimy
woprowacž a pŝhidacž? Šwěrichu ŝebi, ŝo se ŝwojej wěru Ješu-
ŝej pŝchepodacž. Šdžž Bóh tón Anjes ŝwojeho hyna pógla, a tón
pola naŝ kapa, potom ŝo njeŝluŝcha, ŝebi dołho pŝchemyŝlicž a
ŝo woprafchecž, pruhowacž a ŝo roŝmyŝlicž, potom jenož rěka:
Sa nim!

Šnajesch Božu wolu. Šŝy po jeho hloŝu, kiž taŝ huŝto cži
ŝaŝlineža, cžinik?

Běŝche ŝeleny ŝchtwórtk lěta 1724. W Mühlheimje nad
Ruhrom mlody muž, 26 lět starý, ŝamlutki we ŝwojej ŝtwicžžy
ŝedži. Jeho wutroba bě hluboka pohnuwata. Papjera pŝched
nim na blidže ležesche. Wón pjero do ruki wŝa a se ŝwojej ŝam-
ŝnej krmju na papjeru te ŝłowa napifa: „Mój Ješuŝo! Tebi, mo-
jemu Šbóžnikej Ješuŝej Šhrystuŝej ŝo t tvojemu wěcznemu do-
ŝpoknemu wobŝedženŝtwwu ŝapifa. Wot tuteho wjecžora njech
ŝtej cži moja wutroba a moja žyła luboŝčž sa wěczne t winojtemu
džatej pŝchepodatej a woprowanej. Šaj, hamjen. Gerhard Ter-
ŝteegen.“ Běŝche to tón muž, kižje nam poŝdžišcho kraŝne kŝer-
luŝche daŝ, kaž „Bóh je pŝchi naŝ tudy“, abo „Nětk, džěcži Bože,
pójmy, ŝo bliži te kónzewi“. — Je wažna hodžina tež w tvojim
žiwjenju wotbila, hdžž ŝy tež taŝ roŝbudženy wutrobu a žiwje-
nje Ješuŝej pŝchepodaŝ? Šlaj, to je Boža wola, ŝo ŝo žyle ŝa
ŝwojeho Šbóžnika roŝbudžijch.

Wjele ŝchěŝczanow ŝo w ŝwojim žiwjenju tamnemu mu-
žej runa, kiž chžyŝche w nožy pŝches rěku. Namakawŝi cžolm ŝo
prawidła pŝchimny, ale ŝapomni rjecžas wotčžiniczž. Taŝ ŝo na-
pina a tola na ŝamŝnym měŝtnje wosta. Prjecž t rjecžasom!
Je to rjaný rjecžasŝ ŝwětneho lóŝchta? Abo ŝloty rjecžas pjenjež-
neho mamona? Abo želesny rjecžas ŝlych lóŝchtow a požadan-
tow? Šŝnano bě to ŝamyŝl, ŝo do přědka njeŝchindže w twojej
wěrije: bě ŝkomdžil poŝledni rjecžas wotčžiniczž? Prjecž t rjecžas-
ŝom, hewaf ženje drubi brjóh njedobudžesč. Pětr, Jakub, Jan,
Matthej, Domafch, wŝchitžy ŝu rjacžasŝy roŝtorhali, jako Ješuŝ
pŝched nimi ŝtejesche.

Nětko ŝy ty pŝched roŝbudženje ŝajeny: Chžesč Ješuŝowý
wuczobnik hycž? Chžesč Wótžowu wolu cžiniczž? Chžesč ŝo
dacž wjesčž wot Ješuŝoweje ŝylneje a ŝwěrneje ruki na wuŝtim
pucžu do wěczneho žiwjenja?

Tola wopomni: t přěnej krocželu hiŝchže njeje docžinjene.
To jeniczžy je ŝnamjo, na kotrymž tnych poŝnajesch, kiž jako Bože
džěcži do Ješuŝoweho pŝchecželŝtwa ŝluŝcheja: Woni wolu ŝwojeho
Wótža horjekach cžinja. Eswoje ŝkuttowanje a džělo, ŝwoje
pŝchecže a chžpěče pod wŝchitko wobfnježaze prafchenje ŝaja:
Anježe, ŝhto ty chžesč?

Je temu taŝ pola tebe? Šdžž mlody džěn ŝwita, w kaŝtej
myŝli, w kaŝtim duchu jón ŝapocžinaŝch? Džesč na twoje džělo
t myŝlu: Šello mohł džěnža ŝaŝlužiczž? Šaŝ mohł džěnkniŝchi
džěn najlěpje wužiwacž? abo pŝchedpožožijch běh a ŝklad žyeho
dnja tvojemu Bohu w modlitwje t heŝlom: „Šchtož mój Bóh
chže, to ŝo tež ŝtaň!“? Šcžinijch ty ŝebje ŝa knjeŝa kóždeho dnja
abo jeho? Wot cžeho daŝch huŝtemu roŝbudženju, te kotremuž ŝy
wŝchědnje nuŝowaný, wotwižowacž; jenož wot tvojeho roŝuma
abo wot tvojeho Boha? Šello cžěŝkich jebanjow a hóŝkich na-
ŝhonjenjow, ŝello wopacžnych pucžow a ŝmyŝkow njebychmy měli,
bychmy-li ŝo dali jenož wot Božeho Duha a Božeje wole wodžiczž.

Njeŝamoliv ŝo: Šaj, ŝhto dha kóždy raŝ wě, ŝhto Boža wola
je? W bibliji wona ŝteji. Cžim lěpje ŝo t njej ŝejnajesch pŝches

ŝtajne cžitanje w njej domach a pilne poŝluhanje na přědowanje
w Božim domje, cžim wěŝcžišcho ŝačžucže ŝa to doŝtawafch, ŝhto
Bóh tón Anjes runje w tym abo druhim padže chže a wot tebe
wocžafa. Njeŝamoliv ŝo se ŝwojej ŝlaboŝczu! Cžim nutriŝcho
jeho wot pomoz proŝyŝch, cžim ŝylniŝcha budže jeho móz w tebi
ŝlabym. Njedaj ŝo pŝches rěcže a cžinjenje tnych mylicž, kiž ŝu
hjes Boha! Nichtón njemóže dwěmaj Anjeŝomaj ŝlužiczž. Nje-
ŝpokoj ŝo tež t dobrými ŝaŝadami a pŝchedewŝačžemi! Na pŝlodach
ŝchtom poŝnawajch a na ŝkuttach ŝchěŝczana. „Šchtož wolu cžini
mojeho Wótža, kiž je w njebeŝach, tón je mój bratr, ŝotra a
macž.“ Ješuŝ ŝej nježada jenož ŝchěŝczanŝtww, kiž w ŝłowach abo
ŝemŝichŝhodženju wobŝteji, ale ŝo tež we ŝkuttach wopokaže.

Nafche žiwjenje njech je próŝtwa: Tvoja wola ŝo ŝtaň! a
ŝlubjenje: Božo, tvojou wolu rad cžinj! Potom, jenož potom
do Ješuŝoweho pŝchecželŝtwa ŝluŝchamý!

2. A kaŝte kraŝne ŝlubjenje je nam t tym date! Běŝche we
kupjelach. Runje ŝo cžěŝkothory pŝched hotel wjeŝesche, ŝo by we
kupjelach wuŝtrowjenje namakaf. Nihdže njechachu cžerpjazeho
pŝchitwofacž. Tež tu hoŝcženžar wobžarowafche: Nimam žaneho
ruma! Šrudnje kthory pohlada; tež poŝlednja nadžija bě ŝnicže-
na. Dha hóŝč, kiž běŝche temu pŝchipoŝluhaŝ, t wofej pŝchitw-
pimŝchi t hoŝcženžarjeji praji: „Anjeŝ tu wostaňje, je t mojeho
pŝchecželŝtwa!“ a jeho do ŝwojeje ŝamŝneje ŝtwy pŝchitwofa. Še
ŝpodžitwanjom ŝo kthory jeho woprafcha: „Šchto wy ŝcže? Ša
waŝ njeŝnaju.“ Eso poŝměwajo tón wotmołwi: „Njeŝmny jako
ŝchěŝcženjo wŝchitžy bratŝja w tym Anjeŝu? Jenož taŝ móžesčže
tu wostačž.“ Prajimy: To bě duŝhnje, to bě woprawdže ŝchě-
ŝczanŝžy ŝcžinjene. Šdžž paŝ móže hižom dobrý ŝchěŝcžijan na
druhým taŝ cžiniczž, wjele bóle budže to naŝch Anjeŝ a Šbóžnik
t tymi cžiniczž, kotrychž ŝwojich bratrow a ŝotry mjenuje? Šaj,
ŝo jich se wŝchey ŝwojej dobrotu a ŝmilnoŝczu pŝchitwofmje.

Cžěŝlo nuŝa něcžišcheho cžafa nad nami leži. Cžmowý je
pohlad do pŝchichoda. Poŝny ŝtarofče a hjes radý něchtóžkuli
do bliŝkeje ŝymy hlada. Ale troŝchtni, hdžž Ješuŝ nam ŝwojej
ružy napschecžo tyła a rjeknje: Mój bratŝje! Moja ŝotra! Wón
budže nam pomhacž njeŝč. Wón budže ŝo ŝa naŝ ŝtaracž, naŝchu
wěž t ŝwojej ŝcžiniczž. Wón budže naŝ wuŝhowacž a wumóz.

W taŝtej pŝchemóžazej měrje ŝu to jeho wuczobnizy ŝhonili!
Šaŝ je ŝo ŝa nich modlit, hdžž ŝo cžertej po nich chžyŝche! Šaŝ je
jich we ŝwojich poŝlednich rěcžach troŝchtowaf, ŝo njebychu cžmje
cžicheho pjatka podleželi! W Weŝemanje jich pŝched hidu jich
njeŝchecželow wuŝhowa: Pŝtacže nje, dha dajče tym hieč! Jutry,
t kaŝtej ŝwěru ŝa kóždym jednotliwym džěŝche: ŝa Marju, Pětrom,
Domafchom, doniž ŝo njebě jich ŝrudoba do wjeŝkofoŝče pŝchewo-
brocžila! A jeho poŝlednje ŝłowo na ŝemi bě ŝłowo žohnowanja:
„Ša ŝym pola waŝ wŝchitke dný hacž do kónza ŝwěta.“

Tuž budž troŝchtny we wŝchěch wojowanjach a wobečženo-
ŝczach! „Naŝch Anjeŝ tnych ŝwojich ŝnaje a je jich ŝtajnje ŝnaŝ
pŝches wŝchitke ŝemŝke kraje je ŝwěru pŝchi nich ŝtaŝ. Wón nje-
pŝchida, ŝo padnu, jich wodži tam a tu, ŝo ŝwěrní ŝawoŝtanu jom'
w žylym žiwjenju.

A niž jenož w žiwjenju; tež we wumrjecžu! Wo přěnim
ŝchěŝczanŝkim martrarju, wo Šchěčžepanju, japoŝchitofŝte ŝkutti po-
wědaja: „Wón pohlada horje t njebeŝkam a wuhlada kraŝnoŝčž
Božu a Ješuŝa ŝtejo na prawizy Božej.“ Šewaf pŝchezo we
bibliji rěka, a we wěrywufnacžu wuŝnawamý: tón Anjeŝ ŝedži
t prawizy Božej. Cžehodla ŝteji w teŝlej hodžinje? Njenje je
něchtón to wuŝklad: Jeho Šchěčžepanowý woŝbud ŝměrom nje-
wotaŝti. Je poŝtaný, ŝo by jeho dom wŝaf. — Nichtón, kiž temu
Anjeŝej pŝchitŝluŝcha, njetreba ŝo nětko wjažy poŝlednjeho bědže-
nja a pucža bojecž. Šŝam njewojuje. Tón Anjeŝ jemu na

pomoz pschindže. Tón Snjes pschi nim budže. Bratr bratra njerwopuschježi.

A nětko to najwjetšche wscheho: Bratřja a šotry maja jedyn wótzny dom. „W mojego Wótza domje je wjele wobydlenjow, praji tón Snjes, a ja tam du, wam to městno pschihotowacž.“ Wón njerěči wo trónskej kubi, w kotrejž po šwojim semškim žiwjenju w nje-pschistupnej majestosczi pschebnwa, ale wo wótzny domje, do kotrehož šo se šwojimi bratrami a šotrami dželi. Šdžež wón je, dyrbja czi, kiž šu jeho, tež bncž. Jeho domišna budže tež jich domišna. Šak šo tu wschitko w njerw-rjekliwej lubosczi blyšcježi! Šak je lubowal šwojich, tak jich lubowalše hacž do kónza, jich lubuje hacž do wěcžnosće. Šsmjercž, hđže šu nětko twoje štrožele? Šow, hđže je twoja cžma? Šań-džel woczi, džecžo Šože, ša tele semške žiwjenje, a jej wocžinišch we wěcžnym šwětle! A psched tobu twój Šbóžnik a wumožet šteji a cže wita: Wój bratřje! Wója šotra!

Šacžujesh, šak šbóžne je, do Šesuwoweho pschecželstwa šlu-šchecž?

Tón Snjes je šwólniwy, cže do šwojich pschihotowacž. Do twojeju rukow je rošbudjenje položene. Šchtož wolu cžini jeho Wótza, kiž je w njebjeshach, je jeho bratr, je jeho šotra, je derje šhowany ša cžab a ša wěcžnosć. Šamjen.

Dosynk f reformaziskemu šwjedženju.

Lětka bě to 9. oktobra 400 lět, šo je šo Luther drařtu mnicha šlekt. Wobhladachu jeho tehdy f přenjemu rasej w drařcže wuczeńza (Gelehrtenrod). W šamšnej drařcže wuczeńza předowalše tež na to njedželu popoldnju we Wittenbergskej měšcžanškej zyrkwi. Duchowna drařta abo talar evangelskich duchownych našcheho cžaba pohadža f tuteje drařty wuczeńza, šakž bě šo ju Luther 9. oktobra 1524 woblekt; wona šwojeczi potajkim lětka šwój 400 lětny jubilej.

To bě drje tehdy jene žyle šwontowne pschemějenje, kotrež šo to f dotalnym mnichom Martinom šta, njebě pať bjes wliwa na to, šo šo bóle a bóle wot klóštršeho žiwjenja dželešche, doniž tute šwjaski njerostorhny žyle. To šo šta 13. junija 1525; šlubi šo f Katharinu f Bora.

Lěšche to tež žyle šwontowna pschicžina, šo šo Luther 9. oktobra 1524 tajku nowu drařtu šwobleka. Lutherowe dotalne woblecženje, potajkim woblekt mnicha, bě dodžeržake; bě drje jo woblecženj byl hiže lěta dolho a tak tež pschi wschěch tak horznych bēdženjach tamnych lět. Šjenjes ša nowy tajki woblekt Luther nje-mějesche; tuž prošesche psches druhich šwojeho kurwjerčha wo nowy. Luther dosta tež wot njeho kruch najlěpscheho šuřna še Grimmy. Šóšla jo še krawzej. Šchtož je tutón f njeho šeschiť, njeje wjazy byla drařta mnicha, ale tamna šuřnja abo tamny talar, w kotrymž Luthera na wschěch posdžišchich wobrasach widžimy. Tuto šwontowne pschemějenje šta šo, šakž Luther to šam wupraji: „Wohu f cžeszi, jich wjele f radošczi, šatanej pať klubu a f šanibje.“

Nječh tuta wěž tež žana f tych šakladnych šwutštownych njeje, njenapomnjenu nochžychmy ju tola wostajicž, a tež niz jeje jubilej. Še nišne, šo šo pschezo a pschi wschěm dopomnimy teho wulkeho, šchtož šo psched 400 lětami poda. A šwontka wobhlodana je tuta jednora drařta evangelskich duchownych pornjo drařcže katolškich měšcžnikow jednora, haj šnadna, je pať žyle wěšcže bóle po šchjesčanju hacž katolška, je evangelska!

Zyrkej a štat.

Ruřowšta zyrkej bē lědžekatti dolho wot wjecžorneje Europhy dželena. Tuž je něšchto šapishanja hódne, šo wona nětkole pyta

šwist f protestantškim zyrkwjemi wjecžornych krajow. Šiskop Mülsen je f amerikanškej pomozu tute pospšty špěchował. Na psch. je Mülsen ruskej wschynosczi wotkupil wschě ruske biblije, šakrež bē tuta wušwójila. A tutych bē jich jara wjele. Mülsen škuttuje ša to, šo by šašo w Ruskej šo ruska biblija cžišcžala; štara šo ša to, šo by šo ruske duchownštwu derje wufublowalo. We Ruskej šu šo politiske partije tež šašo dopomnike a pytaja šame šwist se šastupjekštwom zyrkwje. Ššwita to tam f ranju a we ranju?

Promemoria (wopomnjeńka)

— wo wotmyšlenem nowem wudawku dotalnych šerbskich „Špěwarškich“,

podat šarat emr. M. Urban — jako dotalny šobustaw komišije.

Šadawš nascheje š. šłown. předařskeje konferenzy — nowy wudawš [dotaln. š. Šp. wobštaracž — nam dženi a bóle na poršty pali. 3 lěta šu nětk hižo šo pominyše, a my prawje a pěknje do přědka pschincž njemóžemy, dofelž na nusnej a krutej organizaciji džela dotal pobrachowalše. — Nje-lubje naš šlin a špinadko šchcžepi a šombži. Njedowěra a šchto wě, šchto hišcže wjazy, naš jima a wobšnježi. Šegitimazija (wupošas) a kwalifikazija (šmanoscž) do džela mi šo šjawnje lětka w přenimaj cžiščomaj „Ššerb. Šowin“ přejeshche a pschezo hišcže njeje (f šahodnym wurasom date) něšajka pschiwěra šo šhubita, šo bych ja mošt rjadki dotaln. š. Šp. rošteptacž a wschelake „šwětki“ f nich wutorhacž. — Šladžijomnje wo tom tola šjawnje žanoho dalšcheho wotpošasa trjeba njebudže!

„Ššyň šerbske“ dyrbja našche nowe Šp. bncž, — je bratr f. šarat Šjetwa-Bufecžan psched nětk hižo 10 měšazami we „Ššerb. Šow.“ w cž. 4 (5. I.) wurasnje a dorasnje do šjawnoscže prajiť, a to tola drje tež žyla našcha konferenca šechze. — Šle šchto to rěka a žada, njeje nam dotal šo hišcže prawje a pošnje wujakniť a doprajiť. Šo je dotalna jenož 8 duchownych ličžaza komišija šwjetšcha še šastojškim šwojim powošanjom došcž počezžena a ma malo šwobodny a šhwile ša tak wobšchěrne, roškracžene, haj, hobrške dželo, šajkež je wobdželanje noweho wudawka š. Šp. po nětk 86 lětach, — je bjes dwěla šnate a je šo tež runje w bēhu pošlednich 5 měšazow do wole dopošnacž wošto. Šly do komišije (nimo dotalnych 8) hišcže 2 duchowneju a wěžhwustojnych 5 lajškow trjebamy, — mješ nimi najlěpscheho šnajerja šerbskeje thymnologije, šerbskeho klasiškeho filologu a 3 hudžbnych mišchtruw. — Šjes nich je (f wušpěchom) špokojaze dželo — njemóžne! — Šo dotalnej cžarje a pschi njepešnem dotalnem šlazanju — wjasnjemny. Šschetož šchto f naš šobustawow konferenzy šechze a šamóže něhđže hišcže f najmješšcha 4 lěta dolho kóždy tydženi — w lěcže a w šymje jenaf — jóntrócž do Šudyščina pschishadžecž na šaběranje še š. Šp.? Šak wopravdže šteji: Ša 5 měšazow bu dotal 76 cžiščow něšak pschepšledženych abo wobdželaných, a žyly wobšah dotaln. š. Šp. je 858 cžiščow!

Tuž rěka $76 : 5 = 782 : x = \frac{3910}{76} = 51,44$ měš.

hišcže abo nimale pošpjata lět! — Šo njeńdže a je nonsens (holy njerosom), haj, hrěch, šak pišane šteji „šdaluj šo žylych hrěchow“ (1. Šim. 5, 22b) a njeje žana šhwalba ša naš evangelškich Ššerbow! A ša mnje (pschi 78 lětach) je to nimo wscheho něšchto tež — žyle njemóžne. Ša džě tak šym f komišije wušamnjemny. — Wostan we njej, šchtož to f dobrym šwědomjom móže, šchtož ja njemóžu. Šnajemny wschitzny šłowo šwojeho Šnjesa a mišchtra: „... nóz pschishadža, hđžež niťto dželacž njemóže“

(scz. Jan. 9, 4)! (Ale přeni němští bašnjeť — Göthe — po tom a k tomu rymuje):

„Noch ist es Tag! Frisch rühre sich der Mann;
es kommt die Nacht, da niemand wirken kann!“

— Sechze-li pať našcha b. hlowna konferenza šo hisčejze šhrabawšchi šwoju pschišluschnosč po móžnosčzi dopjelnicz, wuhotuj wona 1.) šwoju komišiju počnje, do džěla někať do ša-hazu, a to bješe wsčeho dalsčeho komdženja a kłazanja! a 2.) podaj šdobom šama wona, ščtož je jejne prawo a tuž tež njedwělomna pschišluschnosč, šwojej komišiji wobšah a wopschijećze noweho wudawka b. Sp. a k temn tež nušny „Klucz“ abo (fundamentum dividendi solidum, i. e. hic discernendi atque materiam ordinandi) — po dyplomaj 1 a 3 mojejho lěťša njedžělu Cantate (18. V.) w nabožn. našchim tydženiku „Bomhaj Bóh“ šdžěleneho programa, a čziť to pišomnje kóždy jeje šobustaw po rošpomnjeczu š wustojnymi Šserbami šwojeje wošady — nětk hacž najpošdžišcho kónz tuteho žyrkw. lěta (29. XI.), šo tež kóždy po móžnosčzi tať by pschi wažnem džěle byť šobuwobdžěleny, — na komišiju ša nowy wud. b. Sp. — pod adr. (k rukomaj) k. Janaka w Šsmolerjez knihařni! —

Wšcho hewasčje pať pschewostaj konferenza doměrnje šwojej počnej komišiji ju w duchu pschewodžějo pschi jeje šhutnem a čžěřkem džěle šwěru a wutrajnje š ščesčzjanskim dobroproščenjom! —

A kmaneje komišije starosčz a nadawť budž a woštan džělo š čžašom došonjeć! —

Š Wožej pomožu tať postupujmy rychle a wutrajnje, šo pschewinjemy a došudžemy — Bohu k čžesčzi a k žohnowanju ša našchich evang. Šserbow!

Imo „Da, Domine, incrementum!“ —

Wschelle š bliska a š daloka.

— „Radio“ je nětkole heřko. A wono tež je něščto wožebite a wažne, ščtož je šwětej „radio“ pschinjećko. Šeho žyfu wulku wažnosčz dopóšnja haľle ras pošdžišče čžašy. Šehodla je dobre, šo šo tež žyrkej tuteho nowotaršěho gratu pschima. A wona to hižo je! Njedžělu, 26. oktobra wuhotowa šjednocženštwow ewangelšich towarštwow, kotrež je šo wožebje ša tutu wěz wutworiko, šwoju přenju nutrosčz psches „radio“. Ša tym je wobdžělene na psch. šnutštwone mišionštwow a ewangellšti wobjerť ša nowinarštwow. Šu to raišcha nutrosčz wuhotowana dopoľdnja w 9 hodž. Šlowny šuperintendenta D. Burghart mějesčje krotku rěčz; wušběhny, šo to nětko ewangellon po nowych pučach pyta šhornych a bědnych, kotřiž njemóžěja do Wožeho domu pschiťčz; to budže měšcze rad lubje witany škutť ewangellšteje lubosčze. Šedyn druhi čžitajšche bibliške šłowa do tuteho nowotaršěho naštroja; a wožebje běču to tute jednore šłowa Biblije, kotrež běču š wožebitym šaczšiščzom. Š tomu buchu pschidate někotre kručy š žyrkwineje hudžby. — Nutrosčz bě krotka; budže šo kóždu njedžělu wošpjetowacz; žyľe Wože šlužby š „radio“ wotněwacz, njeje pať wotnyšlene. — Wože šłowo pyta šebi pučze. Šo je jedyn nowy, tuton ščfrowy. A tute ščfře lětaja wšchudžom, do wšchěch kónčzin a daloka a tež tam, hdžež hewať ani ertne ani pišne šłowo Wože njepšchiňdže. A hdžž niz wšchudžom, tu a tam šapala woheň. A to džě čže Šesuz Šhrystuž, kať šam praji, to, šo by šo paliťo! —

— **Šiřtwanje.** Š. w M. ša 22. p. Tr. (poľutny džěň). — Š. w Š. ša šmjertnu njedžělu. — M. w Šr. ša 1. adwent.

Šamošwity redaktor: šarať Šyr g a c ž w Šošaczžach.

Njedžělske bjesadowanki.

Za pěkne mjenše a wjetše džěci křescanskich staršich.

Podawa Arnošť Šerbo mil.

IX. bjesadowanka.

Prajće mi, čehodla su w Ruskej džensa tak špatne wuhlady? Čehodla je tam telko hłodu a bědy? Šehodla, dokelž tam doľho a doľho před šwětowej wójnu njebě žaneje sprawnosće. Khudzi běchu potľócowani. Nichtó šo njestaraše wo jich wzdžělanje. Nichtó njeměješe z nimi sobuželnosće. Ruska nětko to žněje, štož su rozšywali móćni a bohaći po někotrych lěťštokach. A tak je to w kóždem kraju a w kóždem narodze.

— Tu chcemy powědać wo dvěmaj profetomaj, kotrajž staj israelski lud wjele lěť před zahubu pokazowaloj na to, zo Bóh dyrbi khłostać kóždy lud, we kotrymž su khudzi podcíščowani. Mjenowaštaj šo Amos a Hosea. Štaj to dwaj z tak mj. maľych profetow, kotrychž mamy w bibliji dwanaće. Štó wot was móže jich mjenować? (Hosea, Joel, Amos, Obadja, Jonas, Micha, Nahum, Habakuk, Zephanja, Haggai, Zacharjaz a Malachias.)

Wobštejnoscě w kraju běchu wobjerne. 2. Kral. 14. Jeroboam II. knježeše w měrje a spokojnosći. Bohatštwow kraja přiběraše. A z bohatštwow přinđže brojěštwow a wopiľštwow. Što porokowaše Amos israelskemu luděj?

Mysla šebi, zo móža być z měrom (Luk. 12, 16—20) a njerudža šo nad čěrpjenjom ludu (Amos 6, 6). Su liwey při njesprawnosći knježacych worštwow a při khudobje mnohich z ludu. To běše čěžka wobskóřžba. Hdyž bu prajene

Napoleonej I., zo dobyće jeneho města by žadalo wokoľo 100 000 mužy, praješe: „Što je pola mje 100 000 mužy? Ničo!“ Kóždy, kiž je zymny k čěrpjenju tradacych, wala na šo čěžku winu před Bohom. Předawarjo likerow, palenca a zcyľa wopojacych pićow, wobšudžerjo a hrajerjo, kotřiž šebi sami woložěju žiwjenje z wucycanjom druhich, budža wot Boha šudženi. Mat. 25, 41—46.

Běchu lěni. Kupowachu šebi loža ze šłownymi kosćemi wukładowane a walachu šo cyľy džěň. Biblija wuči, zo je džělo ze žohnowanjom. Lěnjoscě pak z poklećom. Lěni bohačk a lěni khudačk maľaj šamsnu winu.

Běštaj přečinjakaj a lěnikaj. Jědžeštaj borany ze štdla a najtučniše čelata, runjež tysacy z hłodom mrějachu. Naše přečinjeřštwow hněwa Boha, kiž lubuje jednore žiwjenje.

Běchu wopilecy. Njepijachu wina z pokalow a škleňčkow, ale z banjow. Tajki lud njemóže doľho wobstać. Hdyž šlawny pućowar Nansen, kiž je přešyťowal krajinu wokoľo sewjerneho wjertadla (pola), bu prašany, hač je na šwojim pućowanju wužiwal nekajke alkoholiske napoje, wotmoľwi: „Što šebi myšlicě?! Hdybychmy sobu wzali alkohol, nihdy njebychmy šo wróćili.“ Šamoluboscě je z najwjetšim hrěchom čłowjeka. Wjedže k přečinjeřštwow, lěnosći a hrubosći. Prawe žiwjenje je žiwjenje šebjezapřěca a služby.

Druhi profeta rěčeše runje kať Amos. Mjenowaše šo Hosea. Wón bě přeni, kiž pózna, čehodla dyrbi Bóh luby Knjez khłostać israelski lud. Nic šehodla, zo šo hněwa, ale šehodla, zo lubuje. Čhce, zo bychu šo porjedžili wšitecy bjezbóžnicy. Ale njedosaha jenož zwjeršne polěpšenje.